

Marges de Casa Sant Pere

Vilada

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Sector Gardilans. Al costat de Casa Sant Pere
Emplaçament Entre Casa Sant Pere i el Soler.

Coordenades:

Latitud: 42.13926
Longitud: 1.9553
UTM Est (X): 413669
UTM Nord (Y): 4665766

Classificació

Número de fitxa 08299 - 80
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Popular
Segle XVIII
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Alguns trams s'han ensorrat.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Estructural
Titularitat Privada
Titular: 08300A003000210000SL
Fitxes associades:

[Casa Sant Pere](#)

[Horta de Casa Sant Pere](#)

Autoria de la fitxa Martí Picas. INSITU SL
Data de registre de la fitxa: dl., 03/12/2018 - 01:00

Descripció

es tracta d'una zona de marges de diversa fàbrica i característiques, però en general de molt bona qualitat. Malgrat que el terme municipal es troba en una zona de pendent continua orientada a la vall del Merdançol i els marges de pedra són omnipresents, al voltant de Casa Sant Pere possiblement hi podem trobar la concentració més diversa i de millor qualitat del terme. En aquesta zona podem trobar marges de grans dimensions i en alguns punts d'entre 2 i 3 metres d'alçada que serveixen per esgraonar el desnivell i ampliar l'espai cultivable. A l'entorn de la casa es poden observar alguns exemples capçats a plec de llibre, però sense dubte, els de major qualitat per les seves dimensions són els que estan situats al primer torrent a l'oest de la casa. En aquest cas els murs han estat disposats en forma d'arc per adaptar-se al barranc a l'hora que en millora la resistència i la contenció. Finalment destacaríem els que es poden observar entorn de l'ermita de Santa Magdalena de Gardilans i la casa del Soler.

Observacions:

L'esglaonament de marges de pedra seca és visible a tot el poble. No obstant això, aquí trobem la major densitat en diversitat i qualitat. Les feixes s'enfilen fins al cap de la Solana.

Història

Les construccions de pedra seca (pedra sobre pedra sense cap morter ni material d'unió com pot ser l'argamassa, el fang, la calç o el ciment) són d'origen ancestral i està completament estesa a les dues bandes del mediterrani amb unes tipologies similars. La presència massiva de marges al terme, probablement s'hauria de vincular a la gran expansió agrícola i demogràfica del XVIII. El procés era prou laboriós, i s'hi dedicava jornals menys exigents agrícolament segons l'estació de l'any amb l'objectiu d'ampliar els terrenys de cultiu. Calia desbrossar el camp, arrencar soques i pedra, llaurar el terreny per estovar-lo i despedregar-lo. Material amb el qual posteriorment s'acabava per vestir els mateixos marges. Els constructors, que sovint eren els mateixos pagesos de la zona, eren coneguts popularment com a margers, a vegades es desplaçaven en grup en èpoques que els jornals del camp eren més escassos com a l'hivern. L'alçada del marge i l'amplitud de la feixa són inversament proporcionals a la inclinació del terreny. En aquest sentit, els marges i les feixes són un veritable tractat arquitectònic, ja que s'adapten perfectament a l'orografia i es disposen per tal d'evitar al màxim l'erosió de la terra.

Bibliografia

GALLARDO D.: "Feixes i barraques: el llegat cultural que se'ns fa invisible", dins de "El paisatge de la vinya", actes del congrés celebrat a Manresa (Bages) el 24, 25 i 26 d'octubre de 2003. Ed. Centre d'Estudis del Bages i el Consell Regulador de la D. O. Pla de Bages, pp.157-162. 2003
GENERALITAT DE CATALUNYA, (1994). Departament de Medi Ambient: "Les construccions en pedra seca" (full divulgatiu), Barcelona, desembre de 1994
PLANS i MAESTRA,Jaume. (1994). Construccions de pedra seca a la comarca de Bages. Centre Excursionista de la Comarca de Bages.

